

2020. gada Sv. Alberta draudzes svētceļojuma dienasgrāmata

**“Kungam pieder zeme un viss, kas
to piepilda.” (Ps 24,1)**

Rīga – Skaistkalne – Aglona -2020

Brāļi un māsas svētceļnieki!

Šogad pārdomāsim pāvesta Franciska enciklikas dokumentu "Laudato Si ", kam speciāli ir veltīts gads. Šis pārdomu gads par Dieva radīto pasauli, dabu un katru cilvēku ir iesācies šī gada 24. maijā un noslēgsies 2021. gada 24. maijā. Pāvests šajā laikā mūs aicina: “Es aicinu visus labas gribas cilvēkus pievienoties, lai parūpētos par mūsu kopējām mājām un mūsu vājākajiem brāļiem un māsām”.

Svētais Asīzes Francisks, laikā, kad tika dibināta un celta mūsu pilsēta Rīga, dziedāja savā Umbrijas novadā: „Laudato si, mi’ Signore”, - „Esi slavēts, mans Kungs”. Šī viņa skaistā dziesma atgādina, ka mūsu kopējās mājas ir kā māsa, ar kuru dalāmies savā eksistencē, un kā brīnišķa māte, kura mūs pieņem savās skavās: „Esi slavēts, mans Kungs, par mūsu zemi mūsu māti, kas mūs uztur un vada un nes dažādus augļus, krāsainas puķes un augus!” Ejot svētceļojumu, mēs šķērsosim skaistos Latvijas un Latgales laukus, sētas, ezerus, un klusuma brīžos pārdomāsim, kas ir Tas, kas to visu patiesībā uztur un rada. Kāds ir mūsu Kungs, kāda ir Viņa daba un ko Viņš vēlas personīgi mums pateikt! Slavēsim Kungu ar dziesmām, himnām un lūgšanām, jo Viņš pats ir slavas cienīgs.

Br. Krišjānis

3.augusts - Svētceļojuma dienasgrāmata 1. diena

Svētdienas sprediķī br. Jānis mūs pārsteidza ar visai interesantu domu – lai iegūtu patiesu brīvību no piesaistes savam egoismam, ir nepieciešams nojaukt savas sirds “iekšējos šķūņus, kuros sarausts viss, kas “griežas ap mani””. Rīta stundā gūto padomu varējām pārdomāt ceļā uz Kankaļiem. Šodien no citām dienām noteikti atšķirs divi notikumi – rīta stundā tika ietērpti pirmie šī svētceļojuma gandarītāji (svētceļnieki, kuri visu dienu pavada klusumā), bet vakaru mēs noslēdzām ar kopīgu

sadraudzību pie ugunskura. Viennozīmīgi arī naktsmītne ir “citādāka” kā iepriekšējā dienā, jo patiesi franciskāniskā garā izbaudām gan elektrības, gan ūdens trūkumu.

4.augusts - Svētceļojuma dienasgrāmata 2. diena

Šī gada svētceļojums mūs ved pa pērnā gadā iemītām takām, tāpēc liekas, ka mūs jau vairs nekas nespēj pārsteigt. Bet izrādās, mūsu pieņēmumi ir maldīgi – šodienas lielākais pārsteigums ir Kurmenes atjaunotā baznīca. Šī drūpošā dievnama vaigs gada laikā prāvesta Mediņa virsvadībā ir pārvērties līdz nepazīšanai.

Pēc svētās Mises ar nelielu satraukumu sirdī atstājam Kurmeni, lai dotos uz 14 km attālajiem Kankaļu kapiem – šajā vietā pirms gada pieredzējām aukstāko augusta nakti pēdējā gadu simtā un šie pārdzīvojumi vēl joprojām dzīvi rosās mūsu atmiņās. Tomēr, drosmīgākie svētceļnieki arī šogad slien teltis starp kapu kopiņām, ļaujot brīvāk justies arī tiem, kuri vietas raduši starp nelielās koka baznīciņas soliem.

5.augusts - Svētceļojuma dienasgrāmata 3. diena

Kaknkaļu kapi mūs nepieviļ arī šogad – pārsteigums tiek nodrošināts. Šajā klusajā dabas nostūrī novakari pavadījām pie ugunskura ar kopīgi dziedātām tautasdziesmām, līdz kādā brīdī arvien uzstājīgāk sāka līt. Vēl pirms tumsas iestāšanās lietis mūs “sadzina” pa teltīm un pirms iemigšanas varējām klausīties, kā spēcīgo lietavu radītie strautiņi pa augstākajiem grunts slāņiem aiztek uz vietējo upīti. No rīta ceļamies nedaudz izmirkuši, bet ar cerīgu skatu, jo starp biezajiem mākoņiem cauri spiežas pa kādam saules staram. Ceļā uz Daudzesi dodamies pa grūti izbraucamiem meža ceļiem, bet tas

savukārt rada iespēju salasīt tik daudz gailēnu, ka rītdienas pusdienām pietiks visai grupai.

Ar garīgo maizi ceļā mūs turpina barot br. Jānis, konferencē daloties ar pārdomām par 24. psalmu.

Dienas noslēgumā vienojamies kopīgā Dieva slavēšanā un mūsu šīs dienas jubilāra Jāņa sveikšanā. Kā jau pieņākas kārtīgā dzimšanas dienā, neiztiekam arī bez tortes – ar to mūs vakarā dāsni cienā gaviļņieka mamma.

6.augusts - Svētceļojuma dienasgrāmata 4. diena

Šodien no Daudzeses steidzam uz Sunāksti. Ceļš visas dienas garumā ir saules apspīdēts un solis ir gana raits. Šķiet, vislielāko Dieva smaidu šodien piedzīvojam pusdienu apstāšanās vietā – grupu atbalstošās mašīnas bija nedaudz nomaldījušās, tāpēc mēs atpūtas vietā, kādā meža celiņā laiskojāmies līdz mūs pārsteidza mājup ejoša sēņotāja; viņas laipni uzrunāti, pusdienas varējām baudīt Bānīšu mājās.

Naktsmājas šonakt radīsim vienā no senākajām Latvijas skolām – Sunākstes skola šogad svin savu 140., bet, diemžēl, arī pēdējo dzimšanas dienu. Skola septembrī savas durvis skolēniem vairs neatvērs.

Novakarē, grupiņās daloties ar Dieva Vārda meditācijas un dienas gaitā uzklaustās konferences augļiem, secinām, ka īpaši uzrunājoša ir šīs dienas gaitā izskanējusi

doma par Radīšanas grāmatas rakstīšanas kontekstu un to perspektīvu, ar kādu šo grāmatu rakstījis pats autors – cilvēks.

7.augusts - Svētceļojuma dienasgrāmata 5. diena

Sirdis ceļā uz 27 kilometrus attālajiem Biržiem priecē Sēlijas meži un apkoptie lauki. Karstums, kurš pēcpusdienā sasniedz 28 OC, soli dara arvien grūtāku, bet glā-

biņu rodam peldoties dzidrajā Biržu karjerā. Ceļā arī neizpaliek mūsu grupas klasiskās ikgadējās piektdienas svētceļnieku pusdienas – kartupeļi ar siļķi un biežpienu.

Grupā izjūtam nedēļas nogales tuvošanos – jau vakar vakarā mums pievienojās divi jauni svētceļnieki, vēl astoņi pievienojās šovakar, bet uz diviem vēl gaidām pašā rīta agrumā. Kopā ar jaunajiem svētceļniekiem uzņemam arī viesus – grupu apciemo ilggadēja grupas dalībniece, t. Krišjāņa mamma, Marinas tētis un Kristapa vecmāmiņa.

Kā ik dienas arī šodien neiztrūkst mums garīgā barība – konferencē br. Jānis iepazīstina ar aprakstu par Ādama riba un tās teoloģisko nozīmi, savukārt t. Krišjānis noslēdz grupu, laiku pavadot garīgās sarunās ar svētceļniekiem.

8.augusts - Svētceļojuma dienasgrāmata 6. diena

Lēnām, lēnitiņām tuvojamies Aglonai. Rītu iesākam ar sv. Mises svinībām 1848.gadā celtajā ev. lut. sv. Annas baznīcā. Dievnamā mūs laipni sagaida draudzes vecākais, kurš pastāsta par draudzes vēsturi un baznīcas atjaunošanas darbiem. Mums par iepriecinājumu altārī novērojam Vissvētākās Jaunavas Marijas un Jēzus mīlotā mācekļa sv. Jāņa figūras, uz kuru klātesamību norāda arī pats stāstītājs.

Gaisa temperatūra šodien šķiet nedaudz pielaidīgāka kā vakar, bet tāpat ar lielu gandarījumu ceļā izmantojam iespēju nopeldēties rehabilitācijas centra “Dūjas” peldvietā. Šī nama saimniece mūs pērnā gadā “glāba” no lietus, bet šogad – no karstuma.

Ceļā, protams, neiztiek bez br. Jāņa sagatavotās konferences. Šoreiz tā izskan par Jēzus Kristus debeskāpšanu, mudinot mūs katru uz refleksiju – kā Tu, Kungs, esi klātesošs manā dzīvē?

Šīs dienas gaitā mūsu grupā dzimst jauns sauklis: “Nevis krusts ir grupa, bet grupa ir krusts!”, sevī ietverot gudrību par otra spēju un vajadzību pamanīšanu un pieņemšanu.

9.augusts - Svētceļojuma dienasgrāmata 7. diena

Esam neprātīgi Dievā! Šāda atziņa izskanēja starp mums, kad dalījāmies ar šajā svētdienā piedzīvoto. Dunavas draudzē šodien ieplānota bīskapa Edvarda

Pavlovskas vizitācija, tāpēc, vietējo ticīgo pamudināti, nolemjam uz 24 kilometrus attālo vietu pagūt līdz Summai.

Mērķis, protams, nav neiespējams, bet ir gana neprātīgs. Lai to sasniegtu, trombona skaņas mūs modina vēl pirms pirmajiem gaišiem un pl. 5.00 esam gatavi doties ceļā. Svinības par godu baznīcas 120. gadadienai ir bagātīgas un sirds siltuma piepildītas.

Dunavā tiekam uzņemti ļoti sirsnīgi. Gan dievnamā, gan naktsmāju vietā. Ziedotais svaigi slauktais piens nonāk mūsu vēderos vēl pirms paguvīs atdzist.

Šai skaistajai svētku dienai vēl košākas krāsas piešķir svētceļnieces Sņežanas dzimšanas dienas svinības.

10.augusts - Svētceļojuma dienasgrāmata 8. diena

No rīta kopā ar draudzi svinam svēto Misi un atvadāmies no viesmīlīgajiem dunaviešiem. No Dunavas jau tradicionāli ar pārcēlāju pārcēlamies pār Daugavu, tādējādi nonākot Latgalē. Pēc pāris nosoļotiem kilometriem

pie Madaliņas draudzes sastopam mūsu grupas ilggadēju svētceļnieci Lenu, kura šajā reizē ir atnākusi laipni apsveicināties un novēlēt dievpaļļu turpmākā ceļā.

Šodien grupai pievienojas pēdējie divi svētceļnieki – Kaspars un Madara. Madaras tētis Jānis, kurš meitu atvizināja līdz grupai, labprāt dienas garumā pavadīja grupu, tai palīdzot aizvest līdz atpūtas vietai “kritušos” un karstās dienas viducī piegādātu saldējumu.

Garīgā konference šodien ieguva īpašu raksturu – tā notika ceļā, t. Krišjānim atbildot uz bērnu uzdotajiem jautājumiem. Bērnu interese bija gan par Augšāmcelsšanās noslēpumu, gan Bērna Jēzus piedzimšanu Betlēmē, gan Dievmāti.

Pēc smagās un nogurdinošās dienas ar lielu prieku ceļa putekļus noskalojam Dubnā pie pašas Vecvārkavas robežas.

11.augusts - Svētceļojuma dienasgrāmata 9. diena

Šodien ceļš no Vecvārkavas ved uz Višķiem. Šodien, pateicoties atsaucīgiem cilvēkiem, naktsmītņi rodam Višķu tehnikumā. Termometra stabiņš šodien noslīdējis 7 0C zemāk kā iepriekšējās dienās, tāpēc raitu soli soļojam uz mūsu galamērķi. Ceļā mums ir iespēja nosvinēt svēto Misi skaistajā Arendoles Dievmātes Romas katoļu baznīcā.

Protams, protams, protams ... pēc ceļa neizpaliek pelde tuvējā pilsētas pludmalē. Šis mazgāšanās veids mums kļuvis jau par ieradumu un vien daži izmanto saimnieku piedāvātās siltās dušas.

12.augusts - Svētceļojuma dienasgrāmata 10. diena

Rīta agrumā dodamies uz svētceļniekiem tik labi zināmo Višķu baznīcu. Ierodoties tajā jau šodien, pārsteidzam draudzes cilvēkus nesagatavotus – ņemot vērā, ka līdz Aglonai no šīs vietas ir tikai 17 km, īstā svētceļnieku diena, taču, ir rīt. Bet mēs jau otro gadu pirms ieiešanas Aglonā metam loku ap to, priekšpēdējā dienā dodoties uz Šķeltovu. Šāda izvēle ļauj mums piedzīvot Latvijā ļoti retu “parādību” – ceļā sastopam pretimnākošu svētceļnieku grupu no Jaunaglonas.

Ceļā iz baudām latgaļu vienkāršību un viesmīlību. Neplānoti uz atpūtu piemetamies pie kādas ceļmalā esošas mājas. Drīz no dārza puses mūsu virzienā tuvojas sirsnīgā Helēnas tante, kura gatava ar kafiju pacienāt visu grupu un ļauj savā pagalmā ieturēt arī pusdienas.

Šo dienu noslēdzam ar aizlūgšanām un Dieva slavēšanu.

Garīgās barības ietvaros mums šodien izskan konference par kristiešu pienākumu iesaistīties dabas saglabāšanā.

Dzīve mūsu grupā rit ļoti intensīvi – arī šodienas vakars ir aizņemts, jo vakarā mūs sagaida talantu šovs, kurā katram būs iespējas atrādīt Dieva dāvētās dāvanas.

13.augusts - Svētceļojuma dienasgrāmata 11. diena

Talantu šovs pārsteidz pat vispieredzējušākos grupas dalībniekus. Starp atskaņotajām dziesmām entuziasti ietver skaņdarbus no klasikas (“Ave Maria”) līdz pat mūsdienu hitiem (Ledussirds tituldziesma), neaizmirstot arī par basku un franču tautasdziesmām, kā arī Neokatehuminālā ceļa garīgajām dziesmām un krievu romancēm. Šovu daudzveidīgu dara dažādi kāršu triki un

žonglieru trio. Vēl biežākas krāsas tam piešķir intriģējošā autordarba – stāsta publiska atskaņošana paša autora izpildījumā. Kā ķirsītis uz putukrējuma tam visam ir dažādi fiziskie vingrojumi, kuri noslēdzas ar Ritas “gumijas cilvēka” paraugdemonstrējumu. Šova noslēgumā mūsu grupu pārsteidz tās jaunākiem dalībnieki, liekot visiem izkustēties pašu izpildītās dziesmas “No māla veidots es” pavadībā.

Šodien mums paredzēta atpūta, dodoties ceļā vien vēlā pēcpusdienā. Tas gan nemaina ierasto lūgšanu ritmu un neizpaliek nedz breviāra lūgšanas, nedz svētās Mises svinības, nedz rožukronis, darbs grupiņās, nedz konferences uzklausīšana. Saulei tuvojoties norietam, dodamies ceļā uz Aglonu un jau pēc tumsas iestāšanās sasniedzam mūsu svētceļojuma galamērķi, Aglonas Dievmātes “mājvietu” – Aglonas baziliku.

Protams, pārsteidz šogad klusā bazilikas apkārtnē. Bet vienlaikus esam ļoti aizkustināti par iespēju, ienākot bazilikas teritorijā, atdot godu Jēzum Vissvētākajā Sakramentā bazilikai blakus izveidotajā teltī un iespēju lūgties Aglonas Brīnumdarītājas Dievmātes svētgleznas pakājē bez gaidīšanas garās rindās.

14.augusts/15.augusts - Svētceļojuma dienasgrāmata 12. un 13. diena

Četrpadsmitā augusta rīta saulei austot, sākam rosīties pa viesmīlīgajām Aglonas ģimnāzijas telpām. Tās šī gada laikā ir kļuvušas vēl sakoptākas un glītākas. Neierasts klusums un miers; vīrusa dēļ uzlikto ierobežojumu dēļ apkārtnē nedzird nedz čalojošo bērnu, nedz dziedošo svētceļnieku balsis. Pat bazilikas mikrofoni šķiet pieklusināti.

Rīta cēlienu aizņem grupas prezentācijas sagatavošana, kuru stādam priekšā svētceļniekiem paredzētajā sv. Misē. Arī ierastā svētceļnieku grupu prezentācija ir neierasti īsa, jo ne tikai grupas šogad mazāk ceļā devušās, bet pat visas ceļā sastaptās nav ieradušās, lai sevi stādītu priekšā dievlūdzējiem un klātesošajiem bīskapiem.

Pēc pusdienām mūs sagaida pārsteigumiem pilna kopā būšana, kuras laikā atklājam “sargeņģelus”. Katram nu ir iespēja pateikties savam “sargeņģelim” par ceļā saņemtajiem kārumiem, pārsteigumiem un lūgšanām.

Tuvojoties vakaram, kopā dodamies uz Tautas krustaceļu, lai lūgšanā vienotos ar visu Latvijas Baznīcu un ticīgajiem arī no citām kristīgajām konfesijām.

Šogad kriptā naktī ir slēgta, tāpēc slavēšanas dziesmas Alberta draudzes svētceļnieku izpildījumā šonakt piepilda ģimnāzijas

pagalmu. Ar laiku piebiedrojas citu grupu svētceļnieki un tiek nodrošināta slavēšanas straumēšana interneta tiešraidē. Dziesmas Dieva godam izskan līdz brīdim, kad policisti, izrādot lielu pietāti un izpratni, lūdz tās, tomēr, pārtraukt, lai ļautu atpūsties sagurušākajiem Aglonas viesiem.

Mūsu šī gada svētceļojums noslēdzas ar svētās Mises svinībām Aglonas bazilikas sakrālajā laukumā. Šogad esam starp trīs tūkstošiem izredzēto, kuriem ir iespēja ņemt līdzdalību svētku svinībās, esot to epicentrā.

Paldies visiem, kas mūs atbalstīja šajā ceļā.
Lai Dievs aizmaksā! Tiekamies jau pēc gada!

Tekstu visa ceļa garumā sagatavoja māsa Maija,
Fotografēja Sandra Kuzņecova